

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

**„Boldog ember,
akit Te tanítasz, Uram,
akit törvényed szerint
nevelsz,
hogy a rossz napok
elmúltával
nyugalmat adj neki.”
(Zsolt 94,12)**

XV. évfolyam 15. szám

Évközi 23. vasárnap

2014. szeptember 7.

Achilles atya búcsúztatása – 2014.07.27

Kedves Testvérek! – (Több ferences atya költözik más rendházba, azonban engedjétek meg, hogy „hivatalból” plébánosunknak, Achilles atyának címezzem most a mondandómat.)

„Nézd, Ez megint egy kis halál, Hát miért ne élhetnéd túl?” (Ákos dalszövege) Minden búcsúzás egy kis halál, mert valamit magunk mögött hagyunk, mert figyelmeztet minket az idő múlására.

Mégis, keresztényként kell megélnünk ezt a mai visszatekintést is, és Szent Pál apostol korinthusi levelére gondolni: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szív föl nem fogta, amit Isten azoknak készített, akik őt szeretik.” (I. Kor. 2,9) Mi ugyanis az örök üdvösség felé haladunk még azzal is, hogy ma lezárunk egy korszakot a plébánia életében és megköszönjük azt a Mindenhatónak.

A plébánia nagyságát, kiterjedtségét jól lehet érzékelni, ha valaki megnézi a honlap „közösségek” nevű oldalát:

- 8 óvodás és iskolás hittan;

- majdnem 30 felnőtt közösség;

- az állami iskolai hittanok;

mindez hozzánk tartozik; a mi plébániánk létszámra az egyik legnagyobb Budapestesten és az országban, de az igazi modern nagyvárosi jellegét az itt működő és ide kötődő közösségek nagy száma mutatja. Mindezeket a közösségeket 10 éven keresztül nagy gonddal és felelősséggel számon tartottad, támogattad, a vezetőikkel időről időre kapcsolatot tartottál és biztattad őket.

Különösen kiemelném a felnőtt katekumenátus gondozását, a jegyesoktatás kialakítását, amelyre az egész városból, sőt vidékről is érkeznek a párok. Eszembe jut, hogy rendszeressé tetted a quadrum használatát a híveknek a mise utáni együttlétekhez, illetve a rendház ebédlőjét is beáldoztad, nemcsak a képviselőtestület ünnepi vacsorameghívásai miatt, hanem mert arra volt szükség pl. az idejegyeskurzus nagy létszáma okán. A néha zajos, 10-es családós misén volt,

hogy 60-70 gyereket számoltunk meg csak a szentélyben. Számtalan plébániai kirándulásra emlékszem: a közösségépítés igazi, liturgián kívüli eseményei: a nagybőjti keresztutak a hegyekben, a ministráns- és hittanos táborok, illetve magashegyi túrák, közös Szent Angélás illetve baráti síelések; a perócsényi hétvégék a diákokkal, a családos táborok, ahonnan nemrég feltöltődve jöttünk haza, illetve a külföldi zarándokutak a hívek széles rétegének. Nagyon jó volt, hogy olyan híveket kértél fel a képviselőtestületbe, akik felelős közösségvezetők vagy tagok, akik közösségi vagy karitatív feladatokat látnak el. Törekedtél rá, hogy együttműködő munkaközösség váljon belőlünk, akiknek a közös ima vagy szentségimádás adja az erőforrását. Hálás vagyok Istennek, hogy plébánosi ittléted alatt barátod lettem, és ennek alapján kértél föl, hogy a képviselőtestület világi elnöki szolgálatát ellássam. Megtapasztaltam, hogy az Úristen olyan karizmákkal látott el, amelyekkel nagyon jól tudod katalizálni a közösségek működését. És ez nem dicséret, hi-

szén ajándékba kaptad ezeket! Családomat is megkérdeztem, hogy milyenek látják Achilles atyát. Jakab: „aranyos, vicces”; Fülöp: „türelmes”; Tádé: „Mindig lelkesen, humorral és kellő türelemmel nevelgette a ministránscemetéket.”, Kati, enyhe iróniával: „nem közönséget teremtett, hanem közösséget”. Amikor szóba került az elhelyezésed, akkor habozás nélkül elfogadtad ezt a tartományfőnök atyától, pedig tudjuk, hogy erős személyes szálakkal kötödsz a plébániához nemcsak a gyermekkorod miatt, hanem az utóbbi 10 év következményeként. Példát adtál az engedelmességből ferences rendtársaidnak és valamennyiünknek.

Azt gondolom, hogy aki szereti a ferenceseket, az elfogadja és támogatja a rend döntéseit is. Így tehát, a plébánia hívőserege nevében mondhatom, hogy elengedünk életed következő állomására és imádkozunk is érted.

Isten áldását, a Szentlélek erejét kérjük a munkádra, egész életedre, hogy jó pap és hűséges ferences tudjál maradni!

Bodrohelyi Csaba

Új plébánosunk, Jónás atya, piliscsabai származású, de hozzánk Kárpátaljáról, a nagyszőlősi ferences rendházból érkezett. Az ott végzett missziós tevékenységéért 2013. március 15-én Magyar Ezüst Érdemkereszttel tüntette ki Magyarország köztársasági elnöke. Ennek kapcsán készített velem interjút a Kárpátalja.ma hírportál, melyet itt bemutatkozásul közlünk. – *Isten hozta Jónás atyát!*

Óriások vállán állunk – beszélgetés Jónás atyával

Bár Magyarországon, Budapesten születél, tizennyolc éves papságodból tíz évet Kárpátalján töltöttél. Hol teljesítettél szolgálatot?

– 1995-ben szenteltek pappá, egy évig Budapest-Pasaréten, majd három éven át Szécsényben voltam káplán. Ezt követően jöttem Kárpátaljára a nagyszőlősi

ferences rendházbba, hogy missziós tevékenységet végezzek ebben a régióban. Első alkalommal 1999-től 2004-ig teljesítettem szolgálatot a Nagyszőlősi járás Királyháza, Feketeardó, Nevetlen, Csepe és Aklihegy közösségeiben, illetve 2002-től 2004-ig Nagyszőlősen. Ezt követően a rendi előjáróm visszahívott Magyar-

országra, és Szeged-Alsóvároson láttam el a plébánosi teendőket. 2008-ban újra Kárpátaljára helyeztek, és a nagyszülősi ferences közösség vezetésével, valamint a plébánia szolgálatával bíztak meg.

Melyek az elsődleges tapasztalataid Kárpátaljával kapcsolatban?

– Nekem nem adatott meg, hogy Kárpátalján szülessék, de ahogyan egy családot a közös ünnepek, az együtt töltött idő és egymás szeretete tart össze, úgy bennünket, magyarokat is. Igazán megismerni, elfogadni és megszeretni az erdélyieket Erdélyben, a kárpátaljaiakat pedig Kárpátalján lehet. Ezért kell minél több anyaországi magyarnak Kárpátaljára jönni, mert szükségünk van egymásra. De lehet, hogy ezt még sokan nem látják teljesen, sem itt, sem az anyaországban.

Mi volt az első benyomásod a kárpátaljai emberekről?

– Amikor először jártam Kárpátalján, azt tapasztaltam, hogy az emberek hagyományosan vallásosabbak, mint Magyarországon. A férfiak is nagyobb számban és természetesebben járnak templomba, mint akár Magyarországon, akár Nyugat-Európában. Általánosan tapasztalható jelenség, hogy az elmúlt években személyesebbé vált az emberek Istennel való kapcsolata. Talán mindez azért van így, mert mi is, mint mindenki előttünk, saját korunk gyermekei vagyunk. Rengeteg információhoz jutunk sok-sok csatornán keresztül, s az élet személyes volta sok helyen csorbát szenvedett. Emiatt fölértékelődtek a személyes kapcsolatok mind az emberek között, mind pedig az Isten és ember között.

A világ folyamatos fejlődésével, alakulásával párhuzamosan tapasztalható-e valamiféle változás abban, hogy az emberek miként élik meg hitüket?

– Komoly változások csak ott születnek, ahol élet van. Hiszem, hogy igazi változást, vagyis a valóság egy új szemléletét a Megváltó Krisztus hozta el számunkra. Ha csak külső változásokra törekszünk, akkor az életünk minősége nem fog javulni, csupán a környezetünk állapota. Az igazi változás az, amikor a földi életre az öröklét felől kezdek tekinteni. Ekkor megváltozik az élethez való viszonyom is, mert az életemet már nem megtartani, beteljesíteni akarom, hanem elfogadni ezt a tökéletlen és sérülékeny életet, és odaajándékozni annak, akitől kaptam. Azt gondolom, ez a szabadság útja.

Milyen érzés, hogy kitüntetést kaptál tevékenységed elismerése jeléül?

– Egykori filozófiatanárom, Nyíri Tamás professzor mondta el többször nekünk, hogy „Soha ne felejtsek el, önök csak azért látnak messzebbre, mert óriások vállán állnak!” Ezt a kitüntetést is balgaság volna a magam érdemének tartani. Több száz éve vannak már ferencesek Kárpátalján, és akadtak bőven köztük hősök, sőt vértanúk is. Azt gondolom, hogy az ő magvetésük az, ami megalapozta a mi mostani munkánkat.

Milyen terveid vannak a jövőben?

– Papként és szerzetesként a legfontosabb, hogy nyitottnak kell lenni a Szentlélek indításaira, eszerint kell élni. Ez pedig elsősorban az Örömhír továbbadását jelenti, valamint tanúságtételt, mely saját életünkön keresztül válik láthatóvá. Fontos tervezgetni és elképzelni a jövőt, és ezért minden tudásunkat, tehetségünket latba vetni, de ennél fontosabb az, hogy ha felismerjük egy dolog hiábavalóságát, akkor tudjunk szabadon továbblépni. Én is dolgozom mindig valamin, s remélem, ezek nem csak az én terveim.

Marosi Anita

Templomunk programjai (2014. szeptember 7. – 2014. szeptember 21.):

Szeptember 1-től új, „téli” miserend lép életbe, lásd a lap alján!!!

A hittanórák a szeptember 15-i héten kezdődnek. A pontos beosztás a faliújságon olvasható, jelentkezni a hitoktatóknál lehet.

Zsolozsma a templomban: vasárnap estétől péntek estig reggeli imaóra 7⁰⁰ órakor, napközi imaóra 12¹⁵-kor, esti imaóra 17³⁵-kor.

Szeptember 19-én, pénteken **egésznapos Szentségimádást** tartunk a reggeli ½8-as mise végétől az esti 6-os szentmise kezdetéig. Kérjük a híveket, iratkozzanak fel a Szentség őrzésére a templomban, a középén álló kisasztalkán található papíron! Szeretettel hívunk és várunk mindenkit!

Plébániánk **őszi családi napja** szerveződik. Időpontja: **szeptember 20.** szombat kb. 9³⁰ - 16⁰⁰ óráig. Helyszín: Makkosmária. Részleteket a plakátokon és a templomi hirdetésekben teszünk közzé.

A plébánia jogi szolgálata várja a jogi ügyekben segítségre szorulókat. Ezentúl az irodában – személyesen, vagy telefonon – lehet az igényeket jelezni.

A lemondások perselye folyamatosan várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, és melynek értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni. A nyár folyamán a perselyben összesen 390.000.- Forint gyűlt össze, melyet szegény családok megsegítésére fordítottuk. Nevükben is köszönjük a testvérek áldozatos támogatását!

Az egyházi év fontosabb ünnepei:

Szeptember 8-án, hétfőn Szűz Mária születésének (**Kisboldogasszony**) ünnepe.

Szeptember 12., péntek, Szűz Mária szent nevének ünnepe.

Szeptember 13., szombat, Aranyszájú (Krizosztomosz) Szent János ünnepe.

Szeptember 15., hétfő, a Fájdalmas Szűz ünnepe.

Szeptember 17. szerda, Szent Ferenc atyánk stigmatizációjának ünnepe.

Templomunk tanévi működési rendje (szeptember 1-től):

Miserend: Hé-Szo: 7³⁰ és 18⁰⁰; Elsőpéntek: 7³⁰, 10⁰⁰, 18⁰⁰ és 19³⁰;
Vas.: 6³⁰, **8³⁰**, 10⁰⁰, 11³⁰ 12³⁰; 18⁰⁰ és 19³⁰.

Gyóntatás: Hé-Szo: 7²⁰-8¹⁵, és 18⁰⁰-19¹⁵; Elsőpénteken 7²⁰-8¹⁵, 9³⁰-10³⁰, 17³⁰-20⁰⁰;
Vasárnap: 8⁰⁰-13⁰⁰, és 17³⁰-20⁰⁰;

Iroda: Hétfőn: 8³⁰-11⁰⁰, keddtől péntekig: 8³⁰-11³⁰ és 17⁰⁰-18⁰⁰ között.

A Budapest-Országúti Szent István első Vértanú Plébánia templomának lapja.

Megjelenik kéthetente 1000 példányban. Felelős kiadó P. Bán Jónás ofm. plébános.

Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencsek.hu